

UZASADNIENIE

Ubezpieczony K. J. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w S. z dnia 28.04.2020r., odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 03.12.2019r., domagając się jej zmiany. Zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenie stanu faktycznego oraz powołanie niewłaściwego składu orzeczników.

Wskazał, w szczególności na stany pourazowe, jak kulejący chód, przewlekły ból prawej kończyny dolnej – palca i całej stopy z ograniczonym przykurczem palców. Podał, że kończyna reaguje na zmiany pogody, występuje obrzęk całej stopy łącznie z palcami, co objawia się szczególnie przy dłuższym chodzeniu. Wskazał, iż nie może wówczas stać na palcach i stopie, nie może wykonywać prac pozostając w ciągłym ruchu, prac przy przenoszeniu w zmiennej temperaturze z obciążeniem kończyny.

W ocenie K. J. ww. decyzja ZUS jest niesprawiedliwa oraz krzywdząca.

Wniósł o zmianę decyzji z dnia 28.04.2020r. i ustalenie 15% trwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z ww. wypadkiem.

W treści pisma z dnia 27.06.2020r. wniósł również o zasądzenie na jego rzecz kosztów sądowych.

Organ rentowy Zakład (...) Oddział w S., w odpowiedzi na ww. odwołanie, wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 17.03.2020r. ustalił u K. J. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku z dnia 03.12.2019r. ZUS argumentował nadto, że Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 20.04.2020r. podtrzymała ww. orzeczenie Lekarza Orzecznika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. ma 34 lat. Z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Ostatnio zatrudniony był w MS więcej niż (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., na stanowisku pracownika produkcji.

Bezsporne.

W dniu 03.12.2019r. K. J. pracę rozpoczął o godz. 6:00. Tego dnia pracował w zakresie montażu końcowego. Około godz. 8:00 wraz z A. W. wszedł na „roltok”, ustawiony na wysokości ok. 30 cm, w celu zdemontowania skrzydła okiennego. Po zakończeniu demontażu, K. J. zaczął powoli schodzić. Stojąc lewą nogą na rolkach transportowych, prawą stopą stanął na posadzce. W tym momencie poczuł silny ból w prawej nodze. K. J. chcąc uniknąć upadku, próbował przytrzymać się pracującego obok A. W., co spowodowało, że utracił równowagę i upadł. Świadkiem tego zdarzenia był A. W., którzy udzielił K. J. pierwszej pomocy.

Po zgłoszeniu zdarzenia u pracodawcy, K. J. udał się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w S., gdzie wykonano badanie RTG stopy, a następnie założono mu szynę gipsową, zalecono leki oraz skierowano do poradni ortopedycznej na dzień 17.12.2019r. Od lekarza POZ otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od dnia 04.12.2019r. do 17.12.2019r. Lekarz ortopeda założył kolejną szynę i wystawił zaświadczenie o niezdolności do pracy na okres od dnia 17.12.2019r. do 14.01.2020r.

W dniu zdarzenia K. J. posiadał aktualne badania lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy oraz wymagane aktualne szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę uznał ww. zdarzenie wypadkiem przy pracy.

Dowód: Akta organu rentowego – Protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 4-6.

Ww. zdarzenie z dnia 03.12.2019r. zostało uznane przez organ rentowy jako wypadek przy pracy.

Dowód: Akta organu rentowego – notatka w sprawie ustalenia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – k. 12-12v.

Na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec K. J. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r. Stwierdzono wygojone złamanie V kości śródstopia prawego.

Dowód: akta organu rentowego – orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku, Nr akt 037098959 – k. 14.

Komisja Lekarska ZUS Nr (...) w treści orzeczenia z dnia 20.04.2020r. ustaliła wobec K. J. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r. wskazując, że orzeczenie zostało wydane zaocznie na podstawie przedstawionej dokumentacji medycznej. Podano również, że Komisja Lekarska podtrzymuje stanowisko lekarza orzecznika I instancji i orzeka 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r.

Dowód: akta organu rentowego – orzeczenie komisji lekarskiej nr (...) z dnia 20.04.2020r. – k. 17.

Decyzją z dnia 28.04.2020r. nr (...), organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. **odmówił** K. J. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 03.12.2019r.

Uzasadniając powyższe wskazał, że Komisja Lekarska ZUS Nr (...) orzeczeniem z dnia 20.04.2020r. ustaliła, iż K. J. w związku z wypadkiem nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: Akta organu rentowego – decyzja ZUS z dnia 28.04.2020r., nr (...) – k. 18.

U K. J. rozpoznano: złamanie V kości śródstopia prawego.

W wyniku wypadku w dniu 03.12.2019r. K. J. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najlepiej opisany jest w punkcie 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Uszczerbek stwierdzony przez organ rentowy nie odpowiada rzeczywistemu upośledzeniu czynności organizmu.

Istniejące pogrubienie stopy, bolesne ruchy supinacji stopy oraz dyskomfort związany z przeskakiwaniem w stawie skokowym skutkują 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Dowód: pisemna opinia z dnia 22.09.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu (...) – k. 17-17v. akt sprawy; Aneks do opinii sporządzony przez biegłego w dniu 15.12.2020r. – k. 34 akt sprawy.

Samo istnienie złamania skutkuje 5% uszczerbkiem na zdrowiu.

Dowód: Aneks z dnia 09.02.2021r. do pisemnej opinii biegłego z zakresu ortopedii K. S. – k. 49 akt sprawy.

U K. J. rozpoznano: ograniczenie ruchomości prawego stawu skokowego po zachowawczym leczeniu złamania V kości śródstopia.

W wyniku wypadku w dniu 03.12.2019r. K. J. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najlepiej opisany jest w punkcie 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Stwierdzić należy, że u K. J. w związku z wypadkiem w pracy z dnia 03.12.2019r. doszło do istotnych następstw pod postacią ograniczenia ruchomości, obrzęku stopy prawej oraz dolegliwości, np. bólu. Najpełniej opisuje to pkt 167a tabeli procentowego uszczerbku, gdzie obligatoryjnie można uznać 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: protokół badań sądowo-lekarskich i pisemna opinia z dnia 19.05.2021r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu B. Ł. – k. 70-70v. akt sprawy.

Bezasadnym jest zarzut jakoby zachowawcze leczenie złamania kości bez przemieszczenia nie powodowało następstw. W obrazie radiologicznym po okresie konsolidacji występuje m.in. blizna kostna, która w okresie przebudowy może dawać istotne dolegliwości ograniczające sprawność K. J.. Długotrwałe unieruchomienie, np. opatrunkiem unieruchamiającym lub wskutek dolegliwości, np. bólowych, również ogranicza prawidłową dynamikę ruchu. W kontrolnym obrazie radiologicznym widoczne są te zmiany, natomiast ograniczenia ruchomości są to zaburzenia czynnościowe opisane w pkt 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. W punkcie tym najniższy procent uszczerbku wynosi 5.

Dowód: pisemna opinia uzupełniająca z dnia 15.09.2021r. – k. 91 akt sprawy.

Zniekształceniem stopy jest w przypadku K. J. jest m.in. wspomniana blizna kostna, natomiast zaburzenie czynnościowe to m.in. ograniczenie ruchomości powstałe w wyniku przebytego złamania i zastosowanego leczenia.

Dowód: Aneks z dnia 12.01.2022r. do opinii biegłego ortopedy B. Ł. – k. 109 akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. J. od powyżej wskazanej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest słuszne i zasadne, a zatem zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie między stronami spornym było, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 03.12.2019r. Co więcej, okoliczności wypadku pozostają poza sporem w sprawie.

Zaznaczyć należy, że organ rentowy kwestionował powyższe uprawnienie ubezpieczonego zarzucając, iż K. J. w związku z tym wypadkiem nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z przepisem art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009 r. Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „Ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej **doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie**. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 powyżej wskazanej ustawy wypadkowej, jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zatem Sąd zbadał, w jakiej wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznał ubezpieczony w wyniku ww. wypadku przy pracy, któremu uległ w dniu 03.12.2019r. oraz na czym polega ten uszczerbek i ile procent wynosi.

W tym celu, z uwagi na konieczność dysponowania wiedzą specjalną, w oparciu o przepis art. 278 k.p.c., przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Co istotne, ww. zdarzenie z dnia 03.12.2019r. zostało uznane przez organ rentowy jako wypadek przy pracy, a przy tym na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec ubezpieczonego 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r. Stwierdzono wygojone złamanie V kości śródstopia prawego. Co więcej, Komisja Lekarska ZUS Nr (...) w treści orzeczenia z dnia 20.04.2020r. również ustaliła wobec K. J. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r. wskazując, że orzeczenie

zostało wydane zaocznie (vide: akta organu rentowego – orzeczenie komisji lekarskiej nr (...) z dnia 20.04.2020r. – k. 17).

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, iż ww. orzeczenie wydano jedynie na podstawie dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach organu rentowego.

Przede wszystkim wskazać należy, że z treści pisemnej opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii K. S. wynika, iż u K. J. rozpoznano: złamanie V kości śródstopia prawego.

Odpowiadając na pytania Sądu biegły wskazał, że **w wyniku wypadku** w dniu 03.12.2019r. **K. J. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%**. Stan ten, w ocenie biegłego, najpełniej opisany jest w punkcie 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Uzasadniając powyższe, biegły wskazał, iż **uszczerbek stwierdzony przez organ rentowy nie odpowiada rzeczywistości upośledzeniu czynności organizmu**. Podał nadto, że istniejące pogrubienie stopy, bolesne ruchy supinacji stopy oraz dyskomfort związany z przeskakiwaniem w stawie skokowym skutkują 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Powyższe odnajduje swe potwierdzenie w treści pisemnej opinii z dnia 22.09.2020r. sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu (...) – k. 17-17v. akt sprawy; oraz treści aneksu do opinii sporządzonego przez biegłego w dniu 15.12.2020r. – k. 34 akt sprawy.

Do ww. opinii pierwotnej oraz aneksu dwukrotnie uwagi wniósł jednak organ rentowy. Odpowiadając na zarzuty ZUS, biegły w treści aneksu zaznaczył zaistnienie omyłki pisarskiej, wskazując jednocześnie, że poprawna kwalifikacja to § 167a, ze wskazaniem na 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Również do treści ww. opinii zarzuty wniósł organ rentowy.

Zmierzając zatem do wnikliwego rozpoznania wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności, Sąd przeprowadził kolejną opinię uzupełniającą. I tak, w treści Aneksu z dnia 09.02.2021r. (k. 49), biegły w całości podtrzymał swą dotychczasową opinię sporządzoną w sprawie. Podkreślił, że samo istnienie złamania skutkuje 5% uszczerbkiem na zdrowiu (vide: Aneks z dnia 09.02.2021r. do pisemnej opinii biegłego z zakresu ortopedii K. S. – k. 49 akt sprawy).

Również do treści ww. aneksu, pełnomocnik ZUS złożył pisemne uwagi, wnosząc przy tym o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii. Organ rentowy wskazał w szczególności, że dokumentacja i rtg nie pozostawiają wątpliwości, że opisane przez ustawodawcę „wyraźne przemieszczenie” nie wystąpiło w przedmiotowej sytuacji ubezpieczonego.

Zmierzając zatem do szczegółowego ustalenia wszelkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, Sąd na mocy postanowienia z dnia 09.03.2021r. przeprowadził dowód z opinii innego biegłego sądowego lekarza ortopedy.

I tak, z treści opinii sporządzonej przez biegłego ortopedę - B. Ł. wynika, że u K. J. rozpoznano: ograniczenie ruchomości prawego stawu skokowego po zachowawczym leczeniu złamania V kości śródstopia.

Odpowiadając na pytania Sądu biegły opiniując wskazał, iż w wyniku wypadku w dniu 03.12.2019r. ubezpieczony **doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%**; stan ten najpełniej opisany jest w punkcie 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. Biegły stwierdził również, że u K. J. w związku z wypadkiem w pracy z dnia 03.12.2019r. doszło do istotnych następstw pod postacią ograniczenia ruchomości, obrzęku stopy prawej oraz dolegliwości, np. bólu. W ocenie biegłego, najpełniej opisuje to pkt 167a tabeli procentowego uszczerbku, gdzie obligatoryjnie można uznać 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (vide: pisemna opinia z dnia 19.05.2021r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu B. Ł. – k. 70-70v. akt sprawy).

Również do treści ww. opinii biegłego ortopedy, zarzuty wniósł organ rentowy, podnosząc w szczególności uwagę, iż opinia zawiera identyczne wnioski orzecznicze, co opinia pierwszego powołanego ortopedy, wskazując identyczną pozycję tabeli uszczerbkowej wraz z wysokością uszczerbku.

Co więcej, pełnomocnik ZUS wskazał, iż opinia ta nie odnosi się do merytorycznych zarzutów organu rentowego. Na tej podstawie ZUS złożył wniosek o powołanie w sprawie kolejnego biegłego (trzeciego) tej samej specjalizacji. Wspomnieć jedynie potrzeba, że zadaniem biegłego było wydanie niezależnej opinii w sprawie, w oparciu o dostępną i zgromadzoną dokumentację medyczną oraz badanie ubezpieczonego, nie zaś ustosunkowanie się do zarzutów konstruowanych w sprawie przez ZUS.

Ustosunkowując się jednak do zarzutów organu rentowego, biegły ortopeda wskazał, że bezzasadnym jest zarzut jakoby zachowawcze leczenie złamania kości bez przemieszczenia nie powodowało następstw. W ocenie biegłego, w obrazie radiologicznym po okresie konsolidacji występuje m.in. blizna kostna, która w okresie przebudowy może dawać istotne dolegliwości ograniczające sprawność K. J.. Co więcej, biegły opiniował, iż długotrwałe unieruchomienie, np. opatrunkiem unieruchamiającym lub wskutek dolegliwości, np. bólowych - również ogranicza prawidłową dynamikę ruchu. Nadto, biegły zaznaczył, że w kontrolnym obrazie radiologicznym widoczne są te zmiany, natomiast ograniczenia ruchomości są to zaburzenia czynnościowe opisane w pkt 167a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. Podał, że w punkcie tym najniższy procent uszczerbku wynosi 5, stąd biegły zgadza się z uprzednią kwalifikacją dokonaną przez biegłego K. S. (vide: pismna opinia uzupełniająca z dnia 15.09.2021r. – k. 91 akt sprawy).

Pismem z dnia 16.06.2020r. pełnomocnik organu rentowego ponownie wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy oraz wniósł uwagi do ww. opinii uzupełniającej sporządzonej przez biegłego B. Ł..

W związku z powyższymi zarzutami, Sąd przeprowadził dowód z kolejnej opinii uzupełniającej w sprawie. Ustosunkowując się po raz kolejny do zarzutów organu rentowego biegły opiniując wyjaśniał, że zniekształceniem stopy jest w przypadku K. J. m.in. wspomniana blizna kostna, natomiast zaburzenie czynnościowe to m.in. ograniczenie ruchomości powstałe w wyniku przebytego złamania i zastosowanego leczenia. Co więcej, dokonując ponownej analizy dokumentacji medycznej - w świetle zarzutów wywiedzionych przez pełnomocnika ZUS - biegły w całości podtrzymał sporządzoną uprzednio opinię pierwotną (vide: Aneks z dnia 12.01.2022r. do opinii biegłego ortopedy B. Ł. – k. 109).

Mieć bowiem potrzeba na uwadze, że we wspomnianym przez biegłych punkcie 167a tabeli zawarto następujące schorzenia – złamania kości śródstopia z przemieszczeniem, zniekształceniem stopy: złamania I lub V kości z wyraźnym przemieszczeniem – w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych (5-15%). Nie bez znaczenia zdaje się w tej sytuacji również okoliczność, że orzecznicy ZUS wydawali w sprawie opinie wyłącznie zaocznie, na podstawie dokumentacji medycznej, pomijając badanie ubezpieczonego.

I tak, również do treści ww. opinii uzupełniającej sporządzonej przez biegłego ortopedy, zarzuty kolejny raz wniósł organ rentowy, wnosząc jednocześnie o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego. Treść ww. zarzutów stanowiła jednak swoistą polemikę z wnioskami postawionymi przez biegłego w opinii. Co więcej. Organ rentowy nie wskazał na jakiegokolwiek nowe okoliczności, które uprzednio nie byłyby znane biegłemu lub których biegły nie uwzględniłby w procesie opiniowania.

W ocenie Sądu, wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okoliczności zostały bowiem dotychczas wnikliwie ustalone. Nadto, niczym nie byłoby uzasadnione przeprowadzanie dowodu z opinii biegłych tak długo, dopóki strona nie uzyska zadowolających ją wyników i wniosków opinii. Dotychczas w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego ortopedy oraz – z uwagi na zarzuty organu rentowego – również dowód z kilku opinii uzupełniających, a nadto dowód z opinii innego biegłego tej samej specjalizacji wraz z dwoma opiniami uzupełniającymi (z uwagi na podnoszone przez organ rentowy zastrzeżenia i zarzuty). Warto zauważyć, że wnioski wszystkich sporządzonych opinii są ze sobą zbieżne. Co więcej, tak biegły ortopeda K. S., jak również biegły B. Ł., w opiniach uzupełniających w całości podtrzymał wnioski zawarte w sporządzonej opinii pierwotnej. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że biegli opiniowali na podstawie dokumentacji, jednak po uprzednim przeprowadzeniu badania ubezpieczonego.

Sąd uznał, że ww. opinie spełniają wymogi fachowości, rzetelności i są logiczne. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonywujący. Ponadto, opinie zostały sporządzone przez doświadczonych lekarzy specjalistów, a zatem zawarte w nich twierdzenia są poparte wieloletnią specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinie są jednoznaczne i stanowcze. W tym stanie rzeczy przedmiotowe opinie przyjąć należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, co do stanu zdrowia ubezpieczonego. Ww. opinie nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodne jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Ustalenia faktyczne były wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Utrwalone orzecznictwo wskazuje, że nie jest naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. oparcie ustaleń na opinii biegłych lekarzy, jeżeli opinie te są jednoznaczne i nie wymagają uzupełnienia, ani dalszego wyjaśnienia (por. wyrok SN z dnia 19.07.2001r. II UKN 497/00).

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 20.01.2022r. (k. 113 akt sprawy), w oparciu o przepis art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c., oddalono zatem wniosek dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego lekarza sądowego z zakresu ortopedii, albowiem zmierzałoby to wyłącznie do przedłużenia niniejszego postępowania, a jednocześnie godziłoby w zasadę ekonomiki postępowania. Wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okoliczności zostały bowiem dotychczas wnikliwie ustalone. Biegli odrębnie i niezależnie orzekający w sprawie wywiedli spójne, tożsame wnioski oraz kwalifikacje.

Zauważyć również trzeba, że w odpowiedzi na zarzuty organu rentowego, biegli opiniując drobiazgowo uzasadniali wnioski opinii oraz wyjaśniali kwalifikacje z tabeli w odniesieniu do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Na marginesie jedynie wspomnieć trzeba, że w ostatnim piśmie ZUS z dnia 10.02.2022r. (k. 120-120v.), organ rentowy argumentując wniosek o przeprowadzenie kolejnej opinii innego biegłego ortopedy, zawarł twierdzenia poddające wątpliwość, że do złamania w ogóle u ubezpieczonego doszło.

Analizując powyższe zastrzeżenia i wnioski ZUS, uwadze Sądu nie mógł umknąć jednak fakt, iż w treści orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17.03.2020r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku, stwierdzono wygojone złamanie V kości śródstopia prawego. Brak zatem w tej mierze konsekwencji stanowiska organu rentowego.

Nadto, zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów (głównie dokumentację medyczną) Sąd uznał jako wiarygodne, albowiem zostały sporządzone w przepisami przewidzianej formie, przez uprawnione do tego osoby. Ich treść również nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Zważywszy na okoliczności sprawy, uznając rozpoznanie sprawy za konieczne oraz fakt nadmiernego zagrożenia dla zdrowia osób uczestniczących i brak możliwości przeprowadzenia rozprawy na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, Sąd skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Nadto, strony zawiadomione zostały o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne - na podstawie art. 15 zzs¹ pkt 2 ustawy z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...) 2 (Dz.U. 785.2020). Zostały przy tym pouczone o możliwości wniesienia sprzeciwu i złożenia żądania skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie (k. 37).

Z tych też przyczyn, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję (...) Oddziału w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920,00 zł z tytułu wypadku przy pracy z dnia 03.12.2019r., za 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.